

نوح و لافاوه گوره که

په یدابوون ۷

له وانه ی رابردووماندا دستمان کرد به گپړانه وهی چیرۆکه سه سره پښتانه ره کی پیغه مبهری خودا نوح که دهیم نه وه بوو له پاش ئادم. له چه رخیکی گنده ل و به دره وشتدا، نوح له گه ل خودادا رۆیشت. زانیمان چۆن خودا دلگران بوو له بهر گوناھی نه وه کانی ئادم. نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ که: **خراپه کاری مرؤف له سه ر زه وی زور بووه، ههروه ها هه موو بیر و بوچوونه کانی دلپشی به درپڑایی رۆژ ته نها له لای خراپه یه. (په یدابوون ۶: ۵)** له بهر نه وه خودا، له تورپه یه پیرۆزه که یدا، پلانی دانابوو که گونا هباران تۆبه نه کاره کان له سه ر پووی زه وی بسرپته وه.

به لام، نیعمه تی خودا له گه ل نوح بوو، له بهر نه وه ی نوح خودای خو ش ده ویست و باوه پری به ووشه ی هه بوو. بو یه، رۆژیک خودا به نوحی فهرموو: نیازی مردنی هه موو مرؤف هه یه له بهر نه وه ی زه وی پر بووه له خراپه کاری. لافاوه یکی گوره هه لده که م له سه ر زه وی، بو نه وه ی هه موو نه وانه ی له ژیر ئاسمانه کاند ا ده ژین بفه وتینم. سه باره ت به توش، تو ده بی که شتیکی گوره ره دروست بکه ی بو نه وه ی ببیته په ناگه ییک بو خو ت و خیزانه که ت.

بو ماوه ی (۱۰۰) سه د سال، نوح و خیزانه که ی نیشیان کرد بو به دروست کردنی نه و که شتییه گوره یه. به لام نوح کاری خو ی ته نها به دروست کردنی که شتییه که نه به ستا بووه وه. به لکو ئاموژگاری خه لکی ده وه راو پشته خو شی ده کرد و ده یووت: (له گونا هه کانتان تۆبه بکه ن و پاشان بگه رپته وه لای خودا! خودا، خودای راستو دروست، دادوه ری جیهان ده کات!)

ئایا خه لکی چه رخی نوح تۆبه یان کرد له گونا هه کانیان و باوه پریان به ووشه ی خودا هیئا که له رپښتانه مبه ره که یه وه ئاشکرای کرد بوو؟ پیت وایه تۆبه یان کردی؟ له نیوان هه زاران و هه زارانی نه وه ی ئادم که له سه ر زه وی بوون، چه ن که س له وانه تۆبه یان کرد و بای نه وده نه باوه پریان هه بوو که بچه ناو که شتییه که وه؟ نووسراوه پیرۆزه کان وه لامان ده داته وه: **که وا که م که سیکی تپدا بوو، وانا هه شت که س، به ئاو رزگار بوون. (۱ په ترؤس ۳: ۲۰)**

چه ن که س باوه پریان به خودا هیئا؟ ته نها هه شت: نوح و ژنه که ی، هه ر سی کورپه که ی و ژنه کانیان. هه موو نه وانه ی تر باوه پریان به ووشه ی خودا نه هیئا. هه ندیکیان به ساکاری ئاموژگارییه کانی نوحیان پشت گوئ ده خست، و هه ندیکی تریش گالته یان پی ده کرد. پښیان و ابوو نوح شیت بووه له بهر نه و که شتییه ی که دروستی ده کرد له شوینیکی بی ئاو. ره نگه خه لکه که به م شیوه یه گالته یان پی کردی: (خه لکینه! وهرن سه پری نه م براده ره بکه ن که که شتیکی گوره له م چۆله وانیه دا دروست ده کات! نوح دیاره شیت بووه! ئاوی لافاو لیره له م بیابانه؟ مه حاله! جگه له و هه ش، خودا باشه، وانا کات نه و خه لکه بفه وتینی که خو ی دروستی کردوون! نوح، تو شیتی!) نوحیش سووکایه تیه کانی نه وانی پشت گوئ ده خست له بهر نه وه ی باوه پری هه بوو به وه ی خودا فهرموویه تی. به رده وام بوو له دروست کردنی که شتییه که و ئاموژگاری کردن و ده یوت، (تۆبه بکه ن! خودا دادوه ری جیهان ده کات به راستو دروستی! بو باوه پریان به ووشه ی خودا ره ت ده که نه وه؟ بو ده تانه وی بفه وتین؟)

له کو تاییشدا نه و رۆژه هات کاتی نوح و خیزانه که ی له دروست کردنی که شتییه که ته واو بوون. له دواین ئایه تی به شی شه شه می سپاره ی په یدابوون نه مه ده خوینینه وه: **جا نوح هه موو نه وه ی خودا فهرمانی پیکرد بوو، نه نجامی دا. (په یدابوون ۶: ۲۲)** که شتییه که ئاماده بوو. هه موو شتییک ته واو بوو. ته نها یه ک شت مابوو: ده بوا یه نوح و خیزانه که ی بچه ناو که شتییه که وه. بو جاریکی تر، ده ببینن نوح هه ول ده دات قه ناعه ت به خه لک بکات: (گوئ له خودا بگرن! تۆبه بکه ن و باوه پری به ووشه ی بینن! لافاوه که به م زووانه دیت! وهرنه ناو که شتییه که وه هه تا کات ماوه! ده رگا که کراوه ته وه! هه رکه سیک ئاودیو بیت لپی رزگاری

ده بیټ. به لآم نه گره نه یه نه ژوره وه، چوڼ ده توانن له دادوهری خودا هه لټین؟) به م شټوه یه، نوح به جوشه وه خه لکی ناگادار کرده وه. به لآم گوټیان نه گرت.

له درنه نجامدا، له به شی حه فته م، نووسراوه پیروزه کان ده فهرموئ: (په یدابوون ۷) ^۱ ټینجا خوداوه ند به نوحی فهرموو: (خوټ و هه موو خټیزانه که ت، برؤنه ناو که شتیبه که وه، چونکه له م نه وه یه دا تو م به راستودروست بینوه له به رده مم. ^۲ له هه موو جوړیک له ناژه له پاکه کان، نیر و می، حهوت جووت له گه ل خوټ ده به ی ت، له و ناژه لانه ی پاک نین، نیر و میبه که ی، جووتیک ده به ی ت. ^۳ له بالنده کانی ناسمانیش حهوت جووت، له نیر و مییان، بو هیشتنه وه ی وه چه کانین له سه رتاسه ری پرووی زه ی. ^۴ چونکه دوا ی حهوت پرؤزی تر، چل پرؤز و چل شه و باران به سه ر زه ویدا ده بارینم. هه موو نه و بوونه وهره زیندووانه له سه ر پرووی زه ی ده سرمه وه که دروستم کردوون.) ^۵ نوح هه موو شتیکی نه نجام دا، به پیی نه وه ی خوداوه ند فهرمانی پی دا.

بوچی نوح و خټیزانه که ی چوونه ناو که شتیبه که وه؟ نایا له به ر نه وه ی ناسمانیکی هه وراویان بینی؟ یان بوئی بارانی هاتوویان کرد؟ نه خیر! ناسمانیکی ساف بو کاتی چوونه ناو که شتیبه که وه. نه ی باشه بوچی چوونه ناو که شتیبه که؟ ته نها یه ک ه ه یه. نه وان چوونه ناویه وه له به ر نه وه ی باوه ریان به قسه ی خودا کرد. په نگه هه ندیک خه لک له دره وه یی که شتیبه که بیریان کرد بیته وه: (منیش باوه ریم به خودا هه یه، به لآم من ناچه ناو نه و که شتیبه! باوه ریم به خودا هه یه، به لآم ناتوانم نا موژگاری نوح قبول بکه م!) چی بلټین درباره ی نه و که سانه؟ ده توانین بلټین که به ته وای باوه ریان به خودا نه بوو، له به ر نه وه ی باوه ریان نه بوو به وه ی خودا رایگه یانده بوو له ریگه ی پیغه مبه ره که یه وه. توبه یان له گونا هه کانین په ت کرده وه و پښتانه ریگار بوونین په ت کرده وه که خودا بوئیانی دابین کرد بوو له پښتانه ی نوح. په نگه خودایان به رز راگرتبی به قسه، به لآم دلټان زور زور دوور بوو لټی.

بو یه، نووسراوه پیروزه کان ده فهرموئ: نوح خوئی و کوپه کانی و ژنه که ی و بوو که کانی چوونه ناو که شتیبه که وه پیش ناوی لافاوه که. له ناژه له پاکه کان و ناژه له ناپاکه کان، له بالنده کان و هه موو نه و بوونه وهرانه ی به زه ویدا ده خشین، جووت جووت له نیر و می، هاتنه ناو که شتیبه که وه بو لای نوح، هه روه ک چوڼ خودا فهرمانی به نوح دابوو... ټینجا خوداوه ند له دوا یه وه درگای که شتیبه که ی داخست. (په یدابوون ۷: ۷-۹، ۱۶)

نایا ده زانیت خودا چی کرد له پاش نه وه ی نوح و خټیزانه که ی چوونه ناو که شتیبه که وه؟ نووسراوه پیروزه کان ده فهرموئ: ټینجا خوداوه ند له دوا یه وه درگای که شتیبه که ی داخست. پرؤزی توپه بوونی گوره ی خودا هاته دی. خودا نارامی زور گرتبوو له سه ر خه لکی نه و نه وه یه، به لآم نیستا نارامی نه ما! ته نها توپه یی ماوه. خودا درگای داخست! کاتی خودا درگا دابخات، که س ناتوانی بیکا ته وه.

به م شټوه یه، خودا ناوی لافاوی هه لکرد به سه ر زه ویدا هه روه ک به لټینی دابوو. ناسمان دهستی کرد به په ش بوون، و باش هه لیکرد. هه ور و هه وره تریشقه و بروسک و بوومه له رزه دهستی پی کرد. نیستا نه وه ی ئادم دستیان به له رزین کرد له ترسا. زور ناسان بوو بو نه وان کاتی هه موو شتیک نارام بوو ته حه ددای خودا بکه ن به ووشه و کرداری سوکایه تی. به لآم نیستا که دادوهری خودا سه پا به سه ریاندا، ده میان قه بات بوو! کاتی پوو به رو بوونه و هیان له گه ل دادوهری راستودروستی خودا دهستی پی کرد و هیچ شوټیک نیبه خوئیانی لی حه شارده ن!

بارانیکی زور قورس باری، کانیه قووله کانی زه ی ناوی لی هه لده قولاً، زه ریاکان و رووباره کان هه ستان، و بوونه هوی لافاویکی گوره. لټشاوی ناو گه یشته هه موو شاریک و هه موو گوندیک. نه وانه ی یه کسه ر ناو نه یانی برد به ترسه وه هه لاتن و به دوا ی شوټینی به رز ده گه ران. نه وانه ی گالته یان به نوح ده کرد ووشه ی خودایان په ت کرده وه، نیستا زانینان که نه وه ی خودا فهرمووی له پښتانه ی پیغه مبه ره که یه وه راستی بوو. به لآم، نه م شته هیچ سوودی بوئیان نه بوو له به ر نه وه ی هه لی توبه کردن چی دی نه ما، ماوه ی ریگار بوون به سه رچوو. په نگه هه ندیک هاواریان بو نوح کردبی، (نوح! نوح! درگا که بکه وه! نوح، یارمه تیمان بده! ریگارمان بکه! باوه رت پی

ده که ی نوح! تو راستت دهوت! باوه پمان هینا! باوه پمان هینا! (به لآم زور درهنگ بوو. خدا ده رگای داخستبوو. پوژنی پزگار بوون به سه رچوو. پوژنی دادوه ری هات. نو پزکردن و نووزانه وه و له خوډان، ته نانه ت ناسینی راستیش - هیچ شتیگ ناتوانی بی ری خودا بگوړی. کاتی خودا ده رگای پزگار بوون دابخات، که س ناتوانی بی کاته وه.

بویه، نووسراوه پیروژه کان پیمان ده لیت بو ماوه ی (۴۰) چل پوژ بارانیکی به رده وام باری و لافاویکی به رده وام هلسا تا ناو ته نانه ت چیاکانیشی داپوشی. به لآم که شتیبه که له سه ر ناو مایه وه. یتیر هه موو شتیکی زیندوو که له سه ر زوی ده جوولا له ناو چوو، هه موو شتیکی زیندوو له سه ر پرووی زوی سراپه وه، مرؤف و نازهل و بوونه و هره خشوکه کان و هه موو بالنده کانی ناسمانیش، له زوی سراپه وه. ته نها نوح و نه وانه مانه وه که له که شتیبه که دا له گه لیدا بوون. (په دابوون ۷: ۲۱، ۲۳)

خودا به لینه که ی هینا یه دی؟ بی گوومان! نایا دادوه ری نه و گونا هبارانه ی کرد که توبه کردنیان په ت کرده وه؟ به لای بی گوومان! دادوه ری هه موو نه وانه ی کرد که له ناو که شتیبه که نه بوون، هه روه که به لینی دا.

له وانه ی داهاتوودا چیروکه که ته واو ده که ی نوح و خیزانه که ی چیان لی هات له ناو که شتیبه که. په ندیکی زور گرنه هه یه خودا ده یه ویت فیрман بکات له چیروکی دادوه ری لافاوه گوره که. نه ویش نه مه یه: خودا پلانی پوژنیکی تری داناوه بو نه وه ی دادوه ری خه لکی جیهان بکات. نه و پوژنی دادوه ریبه زور سامناکتر ده بیت له و پوژنی به سه ر نه وه ی نوح هات!

خویندنت بکه له وه ی که یه کیگ له پیغه مبه رانی خوا پایده گه یینن دهر باره ی دوا یین پوژنی دادوه ری. نووسیویه تی: پاشان ته ختیکی گه وره ی سپیم بینی و نه وه ی له سه ری دانیشتبوو. ناسمان و زوه ی له بهر پرووی هه لاتبوون، هیچ شوینیان نه دوزرایه وه. مردووه کانم بینی به گه وره و بچوو که وه له بهر دم ته خته که راوه ستابوون و په رتوو که کان کرانه وه. په رتوو کیکی دیکه ش که په رتوو کی ژیا نه کرابوو. مردووه کان به گوړه ی کرده وه کانیا ن به وه ی له په رتوو که کان نووسراوه حوکم دران. هه ر که سپک ناوی له په رتوو کی ژیا نندا نه دوزر پته وه نووسرا بیت، فریادرایه دهر یاچه ی ناگره که. (ناشکرکردن ۲۰: ۱۱-۱۲، ۱۵)

نایا له خوت دلنیای کاتی به ووردی بیر له پوژنی دوا یی ترسناک ده که یه وه؟ نایا ناوت نووسراوه له په رتوو کی ژیا نی تاهه تایی؟ نایا له ده رگای پزگار بوون ناو دیو بویته که خودا کردویه تیه وه؟ وشه ی خودا ده فهرموی: نه وه تا ئیستایه کاتی په سه ندی خودا و ئیستایه پوژنی پزگاری. (۲ کورنوس ۶: ۲) زانیمان چون خودا زور به نارامیه وه داوای له خه لکی کاتی نوح کرد توبه بکن و باوه پ بیتن و پزگاریان بیت، به لآم له کزتا ییدا ده رگای پزگار بوونی داخست. هه موو نه وانه ی په تیان کرده وه له ده رگای که شتیبه که بچنه ژوره وه پوو به پرووی دادوه ری سامناکی خودا بوونه وه.

سه باره ت به پوژنی دادوه ری که دیت، کاتی که خودا دادوه ری جیهان ده کات له راستو دروستیدا، نووسراوه پیروژه کان ده فهرموی: پوژنی خودا وه ک دزه له شه ودا، ناوا دیت. کاتی خه لکی ده لین: (ناشتی و ناساییشه)، نه وسا یه کسه ر فه وتان دیته سه ریان، وه ک ژانی سکپرک، دهر بازیش نابن. (۱ سالونیک ۵: ۲، ۳)

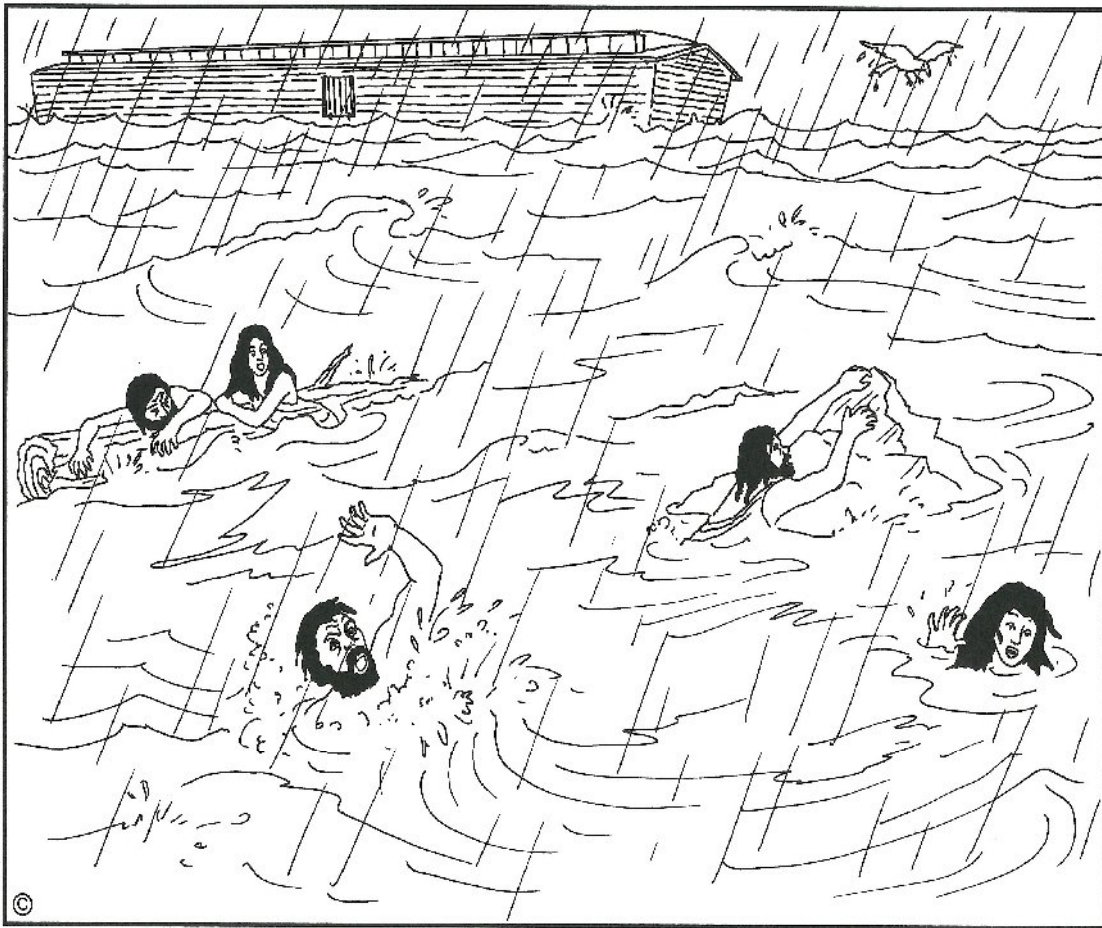
هیچ که سپک هه ل نایه ییت له و پوژنه دا، ته نها نه وانه ی له ده رگای پزگار بوون چونه ته ژوره وه که خودا بو نه وه کانی نادم کردویه تیه وه.

نایا دهر باره ی نه و ده رگایه ده زانی که خودا بو گونا هبارانی کردوته وه؟ پښتانه قوتار بوون دهناسی که خودا بو تی دابین کردوه؟ کی توانی له دادوه ری خودا پزگاری بیت له کاتی نوح؟ ته نها نه وانه ی له ده رگای که شتیبه که چونه ژوره وه! هه روه که نه وه، سه باره ت به پوژنی دادوه ری، نووسراوه پیروژه کان به پرووی پیمان نیشان ده دات که خودا ته نها یه ک ده رگای بو پزگار بوون دابین کردوه بو نه وه گونا هباره کانی نادم. دهر باره ی نه و ده رگایه ی پزگار بوون ده زانی؟ باشه، بزانه نه و وشه بی گومانانه ی له لایه ن پزگاری دهر ی پیروژ ووتراوه که خودا ناردی بو جیهان. فهرمو یه تی: (منم ده رگایه که. نه وه ی له منوه وه بچیته ژوره وه پزگاری ده بیت!)

(یۆحه‌نا ۱۰: ۹) (راستی راستیتان پی ده‌لیم: نه‌وه‌ی گوئی له وشه‌که‌م بگریت و باوه‌ر بهیئیت به‌وه‌ی ناروومی ژبانی تاهه‌تایی ده‌بیئت و نایه‌ته حوکمدان، به‌لکو له مردنه‌وه بو ژبان گواستراوه‌ته‌وه.) (یۆحه‌نا ۵: ۲۴)

له وانه‌کانی داهاتودا، زۆر شتی تر فیرده‌بین ده‌ریاره‌ی ئەم پزگاری دهره که خودا ناردی بو جیهان، نه‌وه‌ی که فهرمووی، (منم دهرگایه‌که. نه‌وه‌ی له منوهه‌ بچینه ژووره‌وه پزگاری ده‌بیئت!)

خوداش به‌ره‌که‌تی خۆی به‌سه‌رتدا ببارینه‌ی و فیرتان بکات کاتی بیر له‌م پرسپاره‌ گرنگه ده‌که‌نه‌وه که له وشه‌یدا دۆزراوه‌ته‌وه: (جا ئیمه چون هه‌لبیین ئەگەر پزگارییکی مه‌زنی وه‌ک ئەمه پشتگوئی بخه‌ین؟) (عیبرانیه‌کان ۲: ۳)

گړنگترین پرسپاره کان بۇ ئه م وانه يه:

۱. ئايا خه لکی چه رخی نوح تۆبه يان کرد له گونا هه کانيان و باوه رپيان به ووشه ی خدا هینا که له پښتو ممبره که يه وه ئاشکرای کردبوو؟ پیت وایه تۆبه يان کردبی؟
۲. له نتيوان هه زاران و هه زارانی نه وه ی ئاده م که له سه ر زه وی بوون، چه ن که س له وانه تۆبه يان کرد وای ئه وه نده باوه رپيان هه بوو که بچه ناو که شتییه که وه؟
۳. ئاوی لافا و لیره له م بیابانه، چۆن دروست بوو؟
۴. بۇ باوه ر هینان به ووشه ی خدا رت ده که نه وه؟ بۇ ده تانه وی بفه وتین؟
۵. به لام ئه گه ر نه يه نه ژوره وه، چۆن ده توانن له دادوه ری خدا هه لئین؟
۶. بۆچی نوح و خیزانه که ی چوونه ناو که شتییه که وه؟ ئايا له به ر ئه وه ی ئاسمانیکی هه وراویيان بیني؟ يان بۆنی بارانی هاتوویان کرد؟
۷. چی بلین دهر باره ی ئه و که سانه که ووشه ی خدا رت ده که نه وه؟
۸. خدا چی کرد له پاش ئه وه ی نوح و خیزانه که ی چوونه ناو که شتییه که وه؟
۹. خدا به لئینه که ی هینا يه دی؟ ئايا دادوه ری ئه و گونا هه بارانه ی کرد که تۆبه کردنیان رت کرده وه؟
۱۰. ئايا له خۆت دلنیای کاتی به ووردی بیر له پۆژی دوا یی ترسناک ده که يه وه؟ ئايا ناوت نووسراوه له په رتوویکی زیانی تاهه تایی؟ ئايا له ده رگای پرگاریبون ئاودیو بویته که خدا کردویه تیه وه؟
۱۱. ئايا دهر باره ی ئه و ده رگایه ده زانی که خدا بۇ گونا هه بارانی کردۆته وه؟ پښتو ممبره یان دهناسی که خدا بۆتی دابین کردوو؟ کی توانی له دادوه ری خدا پرگاری بیت له کاتی نوح؟
۱۲. دهر باره ی ئه و ده رگایه ی پرگاریبون ده زانی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتابی پیرپۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هینا: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.comwww.rrdk.org